

## Klassisk musik i Huset i København.

Den klassiske musik har som egentlig aktivitet i Huset bestået i ca. et år. Sæsonen strækker sig fra september til maj måned. Koncerterne finder sted lørdag kl. 15.00 i teatrets foyer på 4. sal, idet dette lokale både akustisk og størrelsesmæssigt har vist sig egnet til formålet.

Formålet med at indføre klassisk musik i Huset har i første række været at vække interesse for denne musikform hos HUSETS almindelige brugere, og iøvrigt i almindelighed som et alternativ til musikfremførelsen i koncertsale at stimulere interessen for klassisk musik ved at fremføre musikken på mere uformel måde.

I sæsonen 1979/80 er der planlagt en række koncerter, hvor hver enkelt musikgenre fra middelalderen og op til vor tid vil blive søgt belyst ved typiske eksempler fra perioderne. Hver ny musikgenre indledes med et foredrag.

Efter d. 1/1 1980 vil der blive opført værker fra wienerklassikken, romantikken, impressionismen og det 20. århundrede. Udover denne planlagte koncertrække vil der blive afholdt enkelte andre koncerter, jvf. dagspressen.

## Musik og lyrikcafe' i Avedøre.

Hver d. første fredag i måneden, nemlig d. 7. december, 11. januar, 1. februar og 7. marts er der musik og lyrikcafe' på Avedøre Bibliotek i Hvidovre.

Dvs. man kan komme og hygge sig, snakke sammen, se på, synge med og selv få lejlighed til at udfolde sig med at læse egne digte, spille guitar, lære folkedanse fra sig eller noget andet.

For dem der har lyst til noget andet. For dem der selv vil være med, og for dem der indimellem den professionelle underholdning i radio og TV gerne vil være sammen med andre mennesker i en uohøjtidelig, afslappet atmosfære.

Velkommen i musik og lyrikcafeen på Avedøre Bibliotek, Hjulmagerporten 1, 2650 Hvidovre. Gratis adgang.

*Det følgende skulle egentlig have været bragt i Modspil nr.6, men det faldt ud, så derfor bringer vi det her:*

Brandbjerg jazzstævne II 1979. Af Morten Thybo.

Jeg tror det var den tredje aften. Bigbandet havde prøve under ledelse af Thad Jones. Siddende bag klaveret vidste jeg, at de næste 3 timer ville kræve al min koncentration. Sådan havde de andre det osse. Hver aften. En lidt hektisk forventningsfuld stemning prægede prøvernes begyndelse.

Men aften var der noget galt. Der var ligesom skidebaler i luften. Kort sagt; Thad Jones var utilfreds. Efter en halv time afbrød han prøven. Om vi egentlig ville lære det her? oh yes; jamen hvorfor øvede vi ikke på det? Vi havde ikke tid, det var for svært. Han kunne se ret listig ud, som han stod der og holdt en lille kunstpause: »Nothing is too difficult. If you say that, you'll never develop!« Han mente det. Man kunne simpelthen fornemme, at det var en del af hans filosofi. Det næste spørgsmål kom virkelig bag på os; : »Hvor mange af jer vil være professionelle musikere?« For folk mellem 20 og 30 kan det måske være lidt pinligt at blive spurgt, hvad man vil være, når man bliver stor. Nogle få forsigtige fingre anedes her og der. Hey, come on! Lidt fler fingre. Thad har en dyb stemme og hans talestrøm er helt rytmisk. »Fight your way through it - know your responsibility«. Og samtidig: »Don't ever be afraid of the music. Relax!« Han sluttede med at sige; : »Nu holder vi kaffepause og kun dem, der virkelig vil, er velkomne efter pausen. (!)

Vi kom alle tilbage. Selvfølgelig synes vi, han havde været lidt streng og var klar over, at vi her blev præsenteret for den amerikanske profmentalitet, som mange af os generelt tager afstand fra. Men alligevel havde han ramt noget i os: det der med at turde. Simpelthen. Altså indrømme åbenlyst, at man satser på musik i stedet for at distancere sig p.g.a. manglende selvtillid. hellere spille forkert end ikke at spille. Desuden synes alle om Thad Jones. Han har

en varm, humoristisk udstråling oghans opsang var kun ment godt. For mig var Big-band prøverne en intens musikalsk oplevelse, simpelthen fordi Thad Jones os er af jazz. At høre ham synge en blæserstemme - det er frasering. Men vigtigst af alt formidler han den helt fede, svingende puls ind i kroppen på folk.

Og der er vi fremme ved noget af det vigtigste ved jazz—stævnerne i det hele taget. At få fat i der med pulsen, beatet, balancen. Uanset hvor dygtig man er rent teknisk. På Brandbjerg handler alting først og fremmest om rytmen. Den er forudsætningen for alt det andet. Forstår man det, er man på vej. Det præger hele stemningen på kurset: Det er en stor, kollektiv rytmisk indføørsproces. Alle søger efter den, alle ved de kan blive bedre, både de mest rutinerede og begyndere.

Jeg tror, det er rytmiske oplevelser, der skaber et fællesskab mellem alle på tværs individuelle og holdningsmæssige forskelle. Jeg oplever det som en ubevidst ekstase, der kører i kroppen på folk, selv når de sover.

For selvfølgelig afspejler samfundet sig i musik—miljøet, osse på Brandbjerg. Det er der altsammen; manglen på politisk og social bevidsthed, konkurrence-mentalitet, mandschauvinisme etc. Sådan er det altså. Og heldigvis er mange klar over det. I virkeligheden tror jeg det er sådan, at netop fordi musikken hele tiden kører løs og folk bliver eksalterede, glemmer man sig selv og har mindre styr på sig selv. Man jokker i spinaten, siger noget overilet eller sårer ved sin opførsel et andet menneske. På selve stævnet er der ikke tid til at analysere fænomenet eller få det ordentligt diskuteret.

På den anden side er alle klar over, hvor psykisk og fysisk krævende, det er at være 140 mennesker sammen døgnnet rundt i næsten to uger. Og overfor musikken bliver man ekstra følsom. Der vanker fede op - og nedture til alle.

Det er vi fælles om. Og derfor sker der trods alt et slags kollektivt ræsonnement: lad os opgive overblikket over hele den udviklede sociale proces, lad os være åbne og tolerante. På vej ud af en depression opdager man, hvor søde og varme alle mennesker er. De ved godt, det er svært, alt det der med mennesker og musik. Kommer du ikke med over og jammer?

På Brandbjerg bliver det hele så vidt muligt vendt ud af i kreativ retning: samsang, fælles-dans, store rytmeorgier. Fælles meditation. Vi bruger musikken som et individuelt og socialt udtryksmiddel.

Og vi begynder at lytte bedre. Forstå, hvor vigtigt *det* er. Overalt foregår der noget fra morgen til aften (d.v.s. kl.5 næste morgen). Om formiddagen er der teorihold. Trommeworkshop. Percussion-hold. Om eftermiddagen alle mulige sammenspilshold. Om aftenen er der forskellige aktiviteter, Big-band, instrument-instruktion etc. Og bagefter øver grupperne sig, nye grupper dannes eller der jammes helt uforpligtende. Man kan gå rundt og lytte, snakke med musikerne om det. Det lærer man meget af. Eller man bliver spurgt, om man vil være med til noget nyt og spændende, en stil, man ikke har prøvet før.

Stævnet sluttede med to dages koncert. Jeg vil ikke konkret komme ind på de forskellige grupper. Dette er jo ikke en anmeldelse. Alle former for rytmisk musik var repræsenteret, næsten da: Fra (utraditionel) tradjazz over neobop til jazrock og rå funk. Fra de friere workshop-prægede John Tchichai - Marylin Mazur - musik til den perfekt arrangerede cooljazz. Om noget fra et anmeldersynspunkt var godt eller mindre godt, ved jeg ikke. Det er osse fuldstændigt ligegyldigt. Der var bare en intensitet over det altsammen, som kun opleves på sådanne kurser, fordi alle er helt inde i musikken. Den intensitet er svær at bevare, når man kommer hjem.

Til sidst lidt om lærerne. Hold da helt kæft nogle ori-

ginaler. Med eller uden bøllehøt og bermudashorts. Jeg vil ikke komme ind på enkelt-personer, blot sige, hvor inspirerende det er, når så mange personligheder (eller hvad det nu hedder) samles på et sted. Både menneskeligt og musikalsk. Og det hænger jo sammen. Og så må vi ikke glemme arrangørerne, iøvrigt stævne-revy'ens mest fantastiske musikalske komiker-par, Ole Mathisen og Bjarne Thanning. Tak for indsatsen.

Nå! det er forresten svært at komme hjem efter sådant et kursus. Der er sket noget med een, som man kan arbejde videre med og måske give videre. Men før eller siden slipper det måske op eller man får behov for ny inspiration. DERFOR: FLERE KURSER! jeg har ikke noget imod at holde jul på Brandbjerg.

kærlig hilsen, morten thybo.

MUSIKERE! STÅ SAMMEN – RØD FRONT –  
UD MED KØNSROLLERNE! ! !